

SVENSKA
RUN-URKUNDER,

UTGIFNA

AF

RICHARD DYBECK.

Andra Samlingen.

STOCKHOLM,
TRYCKT HOS JOH. BECKMAN, 1857.

Upland. Hagunda härad, Balingsta socken och Prestgårds eng.

Balingsta socken vidtager öster om Säva å och bro. Mellan in och Balingsta kyrka ligga Böksta bys egor, samt den vidsträckta Prestgårdsengen. Vid norra sidan af denna äro fyra stycken af en större Runsten, hvilken i medlet af 1600-talet blifvit sönderslagen. Det femte stycket var före 1677 »inmuhradt i bogårdsmuhren.»

Stenen är af granit, jämntjock tre qvarter, och har i helt, högrest skick redan i och för sig varit ett pråktigt minnesmärke på den flacka och vida Uplandsrymden. Nuvarande vägen mellan Balingsta kyrka och landsvägen löper ända till 50 famnar norr om Runstenens frånsida, men säkra märken finnas efter en väg i engen, hvilken väg strukit nära intill Runstens ristade sida, som, efter hvad de tu i jorden än qvarstående grundstyckena utvisa, varit åt söder.

Jag antager att Runstenen blifvit åverkad redan i början af 1600-talet, då Balingsta kyrkas bogårdsmur uppfördes, att sprängningen skett genom stark eld, anlagd å marken tätt intill den ristade sidan, hvare nedre del med derpå varande ristning dervid bortflagats, samt att då det första stycket af den sålunda krossade hällen blifvit framfördt till kyrkan för att läggas i bogårdsmuren, någon besinning äfven inställt sig, i följd af hvilken de i engen qvarblefna styckena fått ligga orörde.

Inskriften:

(I)KI : TNY : INYIR(Þ) (:) ÞTN : NITN : RTHIT : HTIT : PIT :
 TT : THIT : HNT : HIT : IRTHITR : TNY · ÞTH : BRNR :
 RTHITN · TT : BRN ...

Det är: (IN)KI AUK IUKER(Þ) ÞAU LITU RAISA STAIN ÞINA AT AIST
 SUN SIN ERNFASTR AUK ÞAIR BRUÞR RAISTU AT BRU ...

De första namnen torde varit **HTPI** och **INPIRB**.

Det märkligaste å denne sten är den ovanliga bildristningen inom slingan. Bara denna gör detta minnesmärke förtjent af att iståndsättas och för efterverlden väl vårdas.

Så säger Johannes Peringsköld: »På Prästeängen finnes en stoor Runesten, fordom i fem stycken sönderslagen, hvaraf det femte blifvit i kyrkiomuren inmurat, och de andre äro qvarliggiande i ången, hvilka nu yttermera sammansatte utvisa en rund sköld med yppet felt, i hvilket är uthmärkt en anstälter jacht, våre Göthers ridderliga öfning; ty här sitter en ridderlig jägare på sin häst, som med ett spjut och en falk samt två hundar effterföljer en hiort, lemnandes efter sig en skutin hare och en skyttebåga, Skythernas gamla märke».*

Peringskölds eller hans ritares teckning af stenen är synbart gjord på fri hand och nog vårdslöst. Söker man å stenen hans »hare», så står der i stället en man med toppig mössa samt med spänd båge och pil i händerna. Han har törhända en orm under sig.

Närvarande ritning är gjord efter aftryck, tagne på sjelfva stenstyckena, och följaktligen fullt trogen.**